

[Bækgaard.]

og jeg skal ikke komme nærmere ind på de regler, som eksisterer desangående, men de to ting har dog en nær forbindelse med hinanden. Efter hvad jeg har fået oplyst, er der toldsteder, som i m²-tilskud har udbetalt over en fjerdepart af den sum, der er indbetalt i omsætningsafgift af alle varer, også dem uden for byggesektoren. Efter mit skøn bliver der kun en ganske lille part tilbage af omsætningsafgiften i byggeriet, som kan indgå i statskassen, og skal de forskellige håndværksmestre have almindelig tarifmæssig timeløn for de ekstra timer der vil medgå til øget kontorarbejde — og det er vel kun rimeligt, at de skal have det — tror jeg ikke, at statskassen har noget som helst økonomisk udbytte af hele det virvar af afgifter og tilskud, der er i byggesektoren.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg takker det ærede medlem fordi han har givet mig lejlighed til at gøre nogle bemærkninger om omsætningsafgiften på byggematerialer.

Jeg må først vedrørende den nye ordning, som der er udsendt bekendtgørelse om for håndværkernes vedkommende, sige, at der forestår i allernærmeste fremtid en forhandling mellem Håndværksrådet og mig om de nærmere regler herfor, og derfor synes jeg ikke, det vil være rimeligt på nuværende tidspunkt at komme nærmere ind herpå. Vi vil naturligvis bestræbe os for at få så enkle og håndterlige administrationsregler som muligt.

Den tanke, som lå bag det ærede medlems spørgsmål, var, at administrationen ville blive formindsket, hvis byggematerialer blev undtaget for omsætningsafgift. Det er ikke rigtigt. Derimod er det givet, at en sådan ændring af afgiftsloven — for det skulle være en ændring af loven — ville medføre en meget betydelig nedgang i afgiftens provenu. Provenutabet skyldes, at afgiften af byggematerialer ikke alene betales af de materialer, der anvendes til opførelse af nybygninger, men også af materialer, der går til reparation og vedligeholdelse af bestående.

Afgiften af byggematerialer til reparationer m. v. må anslås til at ville andrage mindst 50 mill. kr. årligt. Det kunne synes

indlysende, at den simpleste måde at løse byggeriets afgiftsproblem på, var at lade byggematerialer være uden for afgiftspligten i stedet for at yde refusion af afgiften til nybyggeriet, men denne tanke har naturligvis været genstand for indgående overvejelser, inden lovforslaget om almindelig omsætningsafgift i sin tid blev fremsat. Man kan vel gengive disse overvejelsers resultat omtrent på følgende måde:

Opkrævningen af afgift af byggematerialer betyder ikke noget større arbejde for de virksomheder, der foruden at handle med byggematerialer også handler med andre afgiftspligtige varer. For dem er det simple, at afgiften opkræves af hele omsætningen, end at byggematerialer skulle udskilles til en særskilt behandling. På den anden side er udbetalingen af byggegodtgørelserne stærkt simplificeret og lidet arbejdskrævende, fordi godtgørelse ydes ikke af boligministeriet, men af toldvæsenet med faste beløb pr. m² etageareal.

Jeg har nævnt, at provenutabet i tilfælde af afgiftsfritagelse for byggematerialer til reparationer ville udgøre mindst 50 mill. kr. årligt. Fritagelsen vil imidlertid uundgåeligt medføre et yderligere provenutab, måske op mod det dobbelte. Dette skyldes, at mange af de varer, der bruges som byggematerialer, også finder anvendelse til andre ting, endda undertiden i overvejende grad. F. eks. kan jeg nævne træ, maling, el-artikler og beslag. Hvis man nu kun fritog de varearter, der udelukkende eller langt overvejende bruges til byggeri, ville fritagelsen formentlig kun omfatte omkring halvdelen af den samlede materialeudgift til byggeriet. Men det ville i så fald blive dårligere stillet end efter det nuværende system, hvis man da ikke supplerede ordningen med en reduceret tilbagebetaling, og i så fald var man jo lige vidt. Hvis man på den anden side ville give byggeriet fuld fritagelse ved at fritage alle materialer for afgift, ville det også medføre fritagelse for disse materialer, når de blev anvendt til andre formål, og så fik vi et provenutab.

Under alle omstændigheder vil afgrænsningen af, hvad der er byggematerialer, være overordentlig vanskelig og berede både erhvervslivet og toldvæsenet stort besvær. Man kan f. eks. blot tænke på en opdeling af de tusindvis af forskellige el-